

Articolul 65 alineatul (3) - Informații privind modalitatea de stabilire, în conformitate cu dreptul național, a efectelor hotărârilor menționate la articolul 65 alineatul (2) din Regulament

1. Cum poate fi descrisă, în general, citarea părților terțe?

Citarea părților terțe este utilizată pentru a notifica în mod oficial o procedură judiciară pendinte (procedura inițială — *Vorprozess*) unor părți terțe care nu au calitatea de parte în această procedură. Citarea părților terțe se realizează prin depunerea, la instanță, a unui înscris care este ulterior notificat sau comunicat în mod oficial destinatarului actului de citare a părților terțe. Partea terță are libertatea de a decide dacă intervine sau nu intervine în procedură. Partea terță care intervine în procedură nu devine parte la procedură, ci va avea doar calitatea de intervenient, ale cărei declarații și acțiuni nu trebuie să intre în conflict cu cele ale părții principale. Intervenientul nu poate fi obligat să suporte nicio parte din cheltuielile de judecată.

2. Care sunt principalele efecte ale hotărârilor asupra persoanelor care au fost citate ca părți terțe?

Citarea părților terțe presupune că o parte la o procedură în curs (procedura inițială) are motive să se teamă că soluția îi va fi nefavorabilă, însă are de asemenea motive să se aștepte că, în cazul unei soluții nefavorabile, va putea să introducă o acțiune în despăgubire împotriva părții terțe sau va putea să formuleze o cerere de chemare în garanție sau de intervenție împotriva unei părți terțe. Prin urmare, partea care a citat partea terță are un interes în câștigarea procedurii inițiale (și aici intervenientul ar putea să ajute) sau în cazul în care cade în pretenții în procedura inițială - are interesul să recupereze prejudiciile suferite prin câștigarea unei acțiuni ulterioare (*Folgeprozess*) împotriva părții terțe.

În cazul în care partea terță susține partea care a citat-o, aceasta trebuie să accepte cauza în stadiul în care o găsește. Aceasta poate invoca motive și poate prezenta acte de procedură, în măsura în care nu face niciun demers care îi este nefavorabil părții principale. Dacă partea terță refuză să intervină în procedură sau nu ia nicio poziție, procedura continuă fără a se ține seama de partea terță în cauză. În cazul în care partea care a recurs la citare formulează ulterior o acțiune împotriva părții terțe, partea terță nu poate susține că decizia pronunțată în procedura inițială nu a fost corectă. Aceasta înseamnă că, în contextul acțiunilor ulterioare, o constatare efectuată în procedura inițială în favoarea părții care a recurs la citarea părții terțe va fi considerată obligatorie.

3. Citarea părților terțe nu are efecte asupra deciziilor privind aspectele de drept din procedura inițială.

4. Rezultatul procedurii inițiale nu este obligatoriu în cazul în care intervenientul a fost împiedicat să invoce motive fie din cauza stadiului în care se afla procedura în momentul intervenției sale, fie din cauza declarațiilor sau acțiunilor părții principale.

5. Efectele citării părților terțe se aplică indiferent dacă partea terță a intervenit sau nu a intervenit în procedura inițială.

6. Citarea părților terțe nu produce niciun efect asupra raportului dintre partea terță și partea adversă părții care a recurs la citarea părții terțe, cu excepția cazului în care partea terță intervine în sprijinul părții adverse.

Articolul 75 litera (a) - denumirea și datele de contact ale instanțelor cărora trebuie să le fie adresate cererile în temeiul articolului 36 alineatul (2), al articolului 45 alineatul (4) și al articolului 47 alineatul (1)

- în Germania, *Landgericht*.

Articolul 75 litera (b) - denumirea și datele de contact ale instanțelor înaintea cărora se introduce o cale de atac împotriva deciziei privind cererea de refuz al executării în temeiul articolului 49 alineatul (2)

- în Germania, *Oberlandesgericht*.

Articolul 75 litera (c) - denumirea și datele de contact ale instanțelor înaintea cărora trebuie introdusă orice cale de atac ulterioară în temeiul articolului 50

- în Germania, *Bundesgerichtshof*.

Articolul 75 litera (d) - limbile acceptate pentru traducerea certificatelor privind hotărârile, instrumentele autentice și tranzacțiile judiciare

Nu se aplică.

Articolul 76 alineatul (1) litera (a) - normele de competență menționate la articolul 5 alineatul (2) și la articolul 6 alineatul (2) din regulament

- în Germania: articolul 23 din Codul de procedură civilă (*Zivilprozessordnung*).

Articolul 76 alineatul (1) litera (b) - normele privind citarea părților terțe menționate la articolul 65 din regulament

- în Germania: articolul 68 și articolele 72-74 din Codul de procedură civilă.

Articolul 76 alineatul (1) litera (c) - convențiile menționate la articolul 69 din regulament.

Convenția dintre Germania și Italia privind recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, semnată la Roma la data de 9 martie 1936;

Convenția dintre Germania și Belgia privind recunoașterea reciprocă și executarea hotărârilor, a sentințelor arbitrale și a actelor autentice în materie civilă și comercială, semnată la Bonn la data de 30 iunie 1958;

Convenția dintre Germania și Austria privind recunoașterea reciprocă și executarea hotărârilor, a tranzacțiilor judiciare și a actelor autentice în materie civilă și comercială, semnată la Viena la data de 6 iunie 1959;

Convenția dintre Regatul Unit și Republica Federală Germania privind recunoașterea reciprocă și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, semnată la Bonn la data de 14 iulie 1960;

Convenția dintre Țările de Jos și Germania privind recunoașterea reciprocă și executarea hotărârilor și a altor acte executorii în materie civilă și comercială, semnată la Haga la data de 30 august 1962;

Convenția dintre Germania și Grecia privind recunoașterea reciprocă și executarea hotărârilor, a tranzacțiilor judiciare și a actelor autentice în materie civilă și comercială, semnată la Atena la data de 4 noiembrie 1961;

Convenția dintre Spania și Republica Federală Germania privind recunoașterea și executarea hotărârilor, a tranzacțiilor judiciare și a actelor autentice executorii în materie civilă și comercială, semnată la Bonn la data de 14 noiembrie 1983.

Ultima actualizare: 28/01/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.